

THOMAS: GOEDE TIJDEN SLECHTE TIJDEN

2^E Zomeravondontmoeting op zaterdagavond 27 juni 2009
bij het monument van Thomas a Kempis , Bergklooster (Zwolle).
Door Mink de Vries.

Het thema van dit jaar voor de zomeravondontmoetingen “ Goede Tijden, Slechte Tijden, sluit goed aan bij het gevoel en het beeld van deze tijd. Net zoals in het gelijknamige tv programma worden goede tijden gevolgd door slechte tijden. Als oud Assenaar denk ik vandaag ook aan de goede tijden en slechte tijden van de motoren op het TT circuit van Assen. Goede en slechte tijden maken onderdeel uit van ons leven in velerlei opzichten, we kunnen er gewoon niet omheen. In deze onzekere tijd kiezen veel mensen voor zekerheid en houden ze geld achter de hand, het kan immers nog veel slechter gaan worden. Het is alsof in deze tijd van de musical Jozef opnieuw de droom van de Farao door Jozef wordt uitgelegd “ Zeven jaren van overvloed zullen worden gevolgd door zeven jaren van armoede en tekort “.

Wat zegt Thomas a Kempis over goede en slechte tijden?

In hoofdstuk 12 van deel 1 geeft Thomas aan dat slechte tijden goed voor ons kunnen zijn.

“ Het kan geen kwaad als er af en toe moeilijkheden en tegenslagen op je weg komen. Je wordt dan op jezelf teruggeworpen en ervaart dat je niet alles onder controle en in eigen hand hebt. Je beseft dat je hier maar tijdelijk bent en dat je je hoop niet moet richten op de dingen van de wereld “.

In onzekere tijden worden we geconfronteerd met de vraag wat ons nu echt houvast geeft en Thomas richt zich dan vooral op zaken die van eeuwigheidswaarde zijn en dat we ons niet moeten richten op de dingen van deze wereld. De dingen van de wereld zijn van tijdelijke aard, of het nu om de politieke partijen gaat die duidelijkheid en zekerheid bieden of om kerken die makkelijke oplossingen aandragen en je een goed gevoel willen geven, het zijn voorbeelden van schijnzekerheid. Ze zijn zo weer voorbij en houden geen stand wanneer het er echt om gaat. Het erkennen van het feit dat veel dingen in het leven onzeker zijn blijkt voor mensen een grote stap, liever kiezen we voor tijdelijke zekerheid, vaak uit angst om de boot te missen. Als we slechte tijden en onzekerheid proberen te ontvluchten, ontnemen we onszelf de kans om ze de baas te worden.

In hoofdstuk 13 van deel 1 heeft Thomas het over vertrouwen, vertrouwen in God dat Hij ons door moeilijkheden heen leidt.

“In al die moeilijke situaties en door al die verleidingen wordt nagegaan hoe sterk jij als mens bent, hoeveel je gegroeid bent. Daaruit blijkt je kracht, je geloof en je persoonlijkheid. Als het goed gaat, is het niet zo moeilijk vol enthousiasme en vertrouwen te zijn. Maar als alles tegenzit, en je blijft dan toch geduldig doorgaan, heb je kans dat je echt vorderingen maakt in je leven”. Slechte tijden kunnen op die manier veranderen in goede tijden. Waar waren we mee bezig toen we het goed hadden en alles voor de wind leek te gaan ? Waren we bezig met zaken van eeuwigheidswaarde of waren we vooral gericht om zaken van tijdelijke aard onze tijd en energie te geven.

In hoofdstuk 16 van deel 1 zegt Thomas: “Hoe iemand werkelijk is, blijkt op momenten van tegenslag“. Momenten waarbij je niet alles meer onder controle hebt, waarin vastigheden wegvallen en je wordt geconfronteerd met de vraag hoe diep je geworteld bent in de navolging van Christus.

In deze tijd waarin we graag alles onder controle houden, tot zelfs onze eigen dood aan toe, blijkt dat we vaak niet willen en kunnen erkennen dat het leven onzeker is. De enige zekerheid die we hebben is het feit dat we allemaal een keer doodgaan. Thomas koppelt daar nog een geloofszekerheid aan vast dat de dood niet het laatste woord heeft maar God. Voor Thomas is die troost niet een troost van ‘Stil maar, wacht maar, alles komt goed’.

Juist die diepe sterke verankerende troost, van de dood overstijgend, brengt hij terug tot het leven van alledag. Het is een troost die ons anders laat kijken naar goede en slechte tijden, een troost die de dingen van alledag, maar ook de dingen van de wereld, in een ander perspectief plaatst. Het is een perspectief dat je mag leven in een ruimte die ons terugbrengt bij het mens zijn, zoals door God bedoeld. Als een boom geplant aan een waterstroom die op zijn tijd vrucht geeft. Er zijn tijden van droogte, stormen en overstromingen waarbij het aankomt op de wortels, hoe diep en stevig zijn ze verankerd in de grond ? We kunnen als mensen ons daaraan spiegelen, hoe gaan we om met een lichte tegenwind en een enkele bui ? Het bepaalt vaak hoe we omgaan met zware tegenwind en langdurige regen. Thomas geeft aan dat we onszelf juist kunnen trainen in het goed omgaan met lichte tegenwind, omdat het ons terugbrengt bij de vraag waar we onze zekerheid vandaan halen.

Thomas zegt niet voor niets in hoofdstuk 20 deel 1:

“ Denk niet dat je een rustig, veilig en voorspoedig leven zult hebben, al lijkt je nog zo'n vrome gelovige(kluizenaar)”.

Goede en slechte tijden treffen ons allemaal, de vraag die Thomas ons stelt is hoe we er mee omgaan. In plaats van pijn, verdriet en dood weg te drukken vraagt Thomas juist ons goed voor te bereiden op de dood, door anders in het leven te gaan staan.

Hoofdstuk 23 deel 1

“ Als het ochtend is, sta er dan bij stil dat je de avond misschien niet haalt..”

“ Het geeft namelijk vertrouwen dat je op een vredige manier kunt sterven, als je de dingen van de wereld afwijst en je richt op het goede te doen, je laat corrigeren, je fouten toegeeft, de mindere wilt zijn en alle tegenslag doorstaat uit liefde voor Christus”.

In de ruimte van de diepe troost leren we anders omgaan met lichte tegenwind maar ook met zware stormen. Het brengt ons dichterbij de dingen die er echt toe doen, het brengt ons dichterbij onszelf, de ander en bij God. Slechte tijden en goede tijden kunnen zo tot een verrijking van ons leven leiden.

De aangehaalde tekstgedeelten zijn natuurlijk afkomstig uit de hertaling van de Navelgong van de hand van Mink de Vries zelf